

Voltant pel Parc

de Sant Llorenç del Mant i l'Obac

Educació Ambiental

El bandoler Capablanca

Opinió

Entrevista a Óscar Pérez Romero

Natura al parc

Rossinyol

Entrevista a Òscar Pérez Romero

Tècnic Superior en Administració de Sistemes Informàtics, vaig néixer a Barcelona a l'any 1977.

Membre de Voluntaris Forestals de Terrassa des de l'estiu de l'any 1997 i membre de la Comissió de Coordinació de l'entitat des de l'any 1998, he col·laborat en diverses tasques com formació, secretaria, informàtica...

Actualment sóc el Coordinador de l'entitat i el cap operatiu, secretari i tresorer de l'Agrupació de Defensa Forestal.

També col·laboro amb la Federació d'Agrupacions de Defensa Forestal del Vallès Occidental en la creació i manteniment de la seva web.

Quina és la funció de la seva entitat?

La funció dels Voluntaris Forestals de Terrassa és la prevenció i la col·laboració a l'extinció dels incendis forestals al terme municipal de Terrassa; per a aquesta finalitat tenim un conveni amb l'Agrupació de Defensa Forestal (ADF) de Terrassa pel qual som la seva força de treball.

I les seves actuacions en el Parc, quines serien?

Des de fa 2 anys participem al Pla d'Activitats Especials impulsat per la Oficina Tècnica de Prevenció Municipal d'Incendis Forestals de la Diputació de Barcelona, que té com a objectiu el reforç de la vigilància contra incendis del Parc. En el marc d'aquest pla, destinem dos voluntaris amb un vehicle de primera intervenció en els dies de més risc a la zona de l'Obac. Tot i que considerem que serien necessaris més recursos i disposar de coordinació amb els serveis del Parc, ens agrada poder participar en la seva vigilància.

A part d'aquest pla, dins la nostra campanya d'estiu, sempre posem un especial èmfasi en la vigilància de la zona de Pre-Parc, essent conscients que s'ha d'evitar que un incendi pugui arribar a afectar al Parc perquè la manca d'infraestructures de prevenció a dins seu pot fer que la superfície afectada sigui enorme.

Funcionen per voluntariat, sou moltes persones a la entitat? Treballeu coordinats amb altres col·lectius?

Actualment som unes 36 persones que col·laborem de forma activa en les diferents activitats de l'entitat (vigilàncies, formació, manteniment d'infraestructures, xerrades a escoles...); a més, aquest any, estem tenint moltes consultes de gent que s'interessa

per formar part de l'entitat i, fins al moment, tenim 8 noves incorporacions que esperem que puguin aportar el seu granet de sorra en la protecció del Medi Natural.

Treballem de forma coordinada amb altres organitzacions de voluntaris de les Agrupacions de Defensa Forestal de la comarca, a través de la Federació d'ADF del Vallès Occidental. Aquesta coordinació ens permet estalviar costos en infraestructures de comunicacions, millorar la coordinació, la rapidesa de la detecció de conats d'incendi i reduir el temps de la primera intervenció, essencial per a la reducció de les hectàrees cremades a un incendi.

Com veieu el Parc Natural en aquests moments, la gestió, les necessitats i mancances, l'ús, els riscos...?

El Parc Natural, malauradament, s'està veient molt afectat per la crisi i això significa que els seus recursos estan desapareixent a gran velocitat. Fa uns anys hi havia molts més guardes i vigilants durant la campanya d'estiu i, actualment, necessita l'ajuda d'altres departaments de la Diputació per poder disposar d'una petitíssima part dels recursos de prevenció dels que disposava abans.

Els gestors del Parc han treballat molts anys deixant poc àmbit de decisió als municipis, a entitats com les ADF o com la nostra, tot i així, els recursos dels que disposaven els han permès fer una bona feina durant els anys. És cert que existeix la Comissió Consultiva, però en general els temes importants ja venen en bona part decidits per endavant pels seus gestors. Cal una major coordinació entre tots els serveis, administracions i entitats implicades en la protecció del Parc, el

que optimitzarà les decisions i els recursos disponibles.

En quant als riscos que ha d'afrontar, el Parc té necessitat d'arribar a un equilibri entre les seves múltiples ànimes; la conservació és essencial, però no hi ha conservació sense disposar d'unes mínimes mesures de prevenció d'incendis, donat que un incendi pot acabar amb tot el que s'ha aconseguit des de la fundació del Parc. S'ha d'afrontar que la pressió antròpica no minvarà i és un fet que hem d'acceptar i amb el que hem de treballar per a evitar que es repetixin fets com l'incendi de Sant Llorenç Savall de l'any 2003 a on va morir 5 persones d'una mateixa família i a on els danys ecològics van ser incalculables i encara trigaran desenes d'anys a recuperar-se.

Afortunadament per la ciutadania dels municipis propers al Parc, l'accés als llocs més emblemàtics i coneguts és fàcil, però aquesta mateixa ciutadania ha de ser molt conscient del que és el Parc, el que representa, i que cal posar tots els recursos al seu abast per a que el seu lleure pugui ser compatible amb la conservació; només així podran gaudir d'aquest indret durant generacions.

Donat el moment de crisi i mancances pressupostàries, la seva entitat ho ha notat? Quins recursos necessitarien per a fer la seva tasca?

Afortunadament, nosaltres comptem amb el suport de l'Agrupació de Defensa Forestal de Terrassa i de l'Ajuntament i, tot i que hem de mirar molt més a on destinem cada euro del nostre pressupost, no ens hem vist tan afectats com altres entitats dels nostres àmbit i entorn. Tot i l'esforç de l'Ajuntament, no poden cobrir tot el

que s'ha perdut per part de les ajudes de la Generalitat que l'any passat ja es van veure reduïdes a menys de la meitat del que era habitual.

Els recursos necessaris per al que fem poden ser molt bàsics o molt sofisticats, encara que pugui semblar una contradicció. El més bàsic, i sense el que nosaltres no existiríem, és la voluntat dels membres de l'entitat que dediquen un temps que podrien dedicar a la família, als amics o a descansar, a defensar el Medi Natural. A partir d'aquí, les eines que fem servir poden anar des de vehicles de primera intervenció a equips de protecció individual, eines forestals (motoserres, desbrossadores, etc...), o equips de comunicacions. Cap d'aquests elements és econòmic i cal tenir en compte que, un cop adquirits, necessiten manteniment, amb el que hem d'agrair molt a l'Ajuntament i l'ADF de Terrassa el haver-nos proporcionat el

suport econòmic que hem necessitat durant aquests anys.

Com veu el futur del Parc, en aquest context?

Per sobreviure, el parc ha d'obrir la seva gestió, escoltar més als municipis i a les entitats que el volen protegir. Durant els anys de bonança han pogut sobreviure amb els seus mitjans, el que garantia una independència en les decisions dels seus gestors, però ara es necessita de recursos externs i s'ha d'assumir que part d'aquestes decisions s'han de fer en consens per tal que tots hi guanyem. Ja no s'hi val demanar ajuda i no permetre participar en el disseny de les estratègies de prevenció del Parc.

La nostra entitat es va constituir pensant en la protecció del Parc i podem oferir molt, però fins al moment no hem obtingut ofertes per part dels gestors del parc per a establir una relació estable a on puguem participar realment d'aquesta protecció i a on tots puguem guanyar.

Mentre duri la crisi, el Parc està condemnat a patir un nou sinistre en un futur si no es compta amb col·laboració externa.

És usuari del Parc? Quin espai li agrada gaudir i recomanaria?

M'encanta fer el recorregut que va des de la Casa Nova de l'Obac fins a la font de la Portella. És una sensació incomparable passejar una tarda entre setmana de primavera o tardor, moments abans de la posta de sol, i gaudir del silenci i la tranquil·litat que aporta aquell racó des del Turó Roig o la Casa Vella de l'Obac. Et permet oblidar completament els teus problemes i arribar a comprendre la importància de protegir el Parc i el Medi Natural. A més, aquest recorregut té l'avantatge d'ésser assequible per a totes les edats, i es pot dur a terme en una mitja hora passejant de forma molt tranquil·la i gaudint de tots els petits detalls del camí, observant, escoltant i olorant tot el que t'envolta.

Agenda

Agenda

Els ocells a la primavera

Diumenge 27 d'abril, de 9 a 13 h.

Lloc: Masia La Muntada. Sant Llorenç Savall. **Organitza:** Adrià Garriga. La Muntada. **Tel.:** 93 714 10 53 - 636 71 78 21. **A/e:** masia.lamuntada@gmail.com **Públic:** General. **Més informació:** www.facebook.com/masia.muntada

La ruta dels bandolers

Diumenge 11 de maig, d'11 a 14 h.

Lloc: Casanova de l'Obac. B122 Ctra. de Terrassa a Rellinars, Km 10. **Orga-**

nitza: CIMA (Centre d'interpretació del Medi Ambient, SL). **Tel.:** 93 785 54 61.

A/e: p.santlorenç.obac@diba.cat.

Públic: General. **Més informació:**

<http://www.cimaprojectes.com>

Les papallones de la Vall d'Horta

Diumenge 1 de juny, de 9 a 14 h.

Lloc: Masia La Muntada. Sant Llorenç Savall. **Organitza:** Adrià Garriga. La Muntada. **Tel.:** 93 714 10 53 - 636 71 78 21. **A/e:** masia.lamuntada@gmail.

com. **Públic:** General. **Més informació:** www.facebook.com/masia.muntada

Preu de les tres activitats

- 3 euros adults
- 2 euros infants, entre 6 i 12 anys, i majors de 65 anys
- 10 % de descompte per a les famílies nombroses i socis del Cercle de voluntaris dels Parcs Naturals.

Educació ambiental

El bandoler Capablanca

El Parc Natural de Sant Llorenç va ser terra de bandolers ara fa molts anys, però sens dubte el bandoler més popular i enigmàtic que actuà en aquests boscos fou l'anomenat Capablanca. Mitjançant disfresses, jocs, representacions teatrals i sobretot gaudint de la màgia del Parc, els nens i nenes seran bandolers durant unes quantes hores i reviuran alguna de les seves aventures.

L'activitat està adreçada als alumnes d'educació infantil i es fa a la Casa Nova de l'Obac entre els mesos de gener

a juny. La durada de l'activitat guiada és d'un matí amb la possibilitat de quedar-se a dinar.

Es pretén que els més menuts descobreixin el Parc Natural i coneguin alguna de les seves llegendes. Al finalitzar s'ofereix la projecció de l'audiovisual "La Megafada" al Centre Cultural de la Casa Nova de l'Obac.

És una sortida al parc que promou i ofereix el Servei de Medi Ambient a través del seu programa educatiu a les escoles del municipi i la fa l'empresa CIMA.

Gamarús (*Strix aluco*)

El gamarús (també anomenat cabrota) és un ocell rapinyaire de l'ordre dels estrigiformes.

És de color bru, rogenc i grisós, no té orelletes i els seus ulls són foscos.

Pot arribar a tenir uns 38 cm de llargària amb una envergadura d'ales de 92 a 95 cm, i pot pesar entre 400 i 550 grams segons el sexe (les femelles pesen més).

Pot arribar a viure fins a 18 anys.

Diposita entre 2 i 4 ous, normalment en un arbre vell, però com que a vegades li costa trobar-ne, pot utilitzar nius d'esquirols o les cavitats dels murs. Els ous s'han incubat durant 28-30 dies, i se n'encarrega la femella, mentre el mascle alimenta als nous, que poden volar al cap de 30-37 dies.

És un magnífic caçador nocturn de rosegadors, preferentment, encara que també pot caçar moixons, mol·luscs, cucs i insectes.

És sedentari i viu als boscos de qualsevol alçada.

A la nit el seu crit pot ésser molt corprenedor, mentre que durant el dia és normal veure'l adormit en una branca, enganxat al tronc.

Rossinyol (*Cantharellus cibarius*)

El rossinyol és un bolet comestible que es caracteritza per tenir un barret de groc a groguenc ataronjat amb la cutícula mat i seca i amb diàmetre d'entre 2 i 6 cm. La part inferior té plecs bifurcats amb forma de làmina del mateix color que el barret. El seu peu és groc, sovint força curt, progressivament estret vers la base i massís. La seva carn és blanquinosa i externament groga.

Té un olor típica, agradablement fruitada de prunes. El seu sabor és suau tot i que es torna lentament picant.

Les seves espores tenen un groguenc crema, amb una forma el·lipsoïdal amb una mida aproximada d'entre 7-10 x 4-5,5 micròmetres.

Els podem trobar normalment als boscos de coníferes i de planifolis. En els primers, sobretot sota d'avets i pins i, en els segons, sota *Fagus* i *Quercus*, amb una forma molt pàl·lida. És freqüent entre els mesos de juny a octubre.

Es pot confondre amb el *Hygrophoropsis auratiaca*, anomenat fals rossinyol, que també és comestible però no té interès culinari perquè és molt insípid.

Per altra banda, s'ha diferenciat amb el nom de varietat *Amethysteus* una forma de *Cantharellus cibarius* amb el barret violaci, molt estimada pel seu valor culinari.

Crèdits

Relació: Centre de Documentació i Educació Ambiental (CDEA). **Edita:** Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat de l'Ajuntament de Terrassa. **Disseny i maquetació:** Servei d'Imatge i Comunicació de l'Ajuntament de Terrassa. **Fotografies:** Arxiu CDEA i Miguel Alarcón. **Han col·laborat en la redacció d'aquest número:** Eva Herrero, regidora de Medi Ambient i Sostenibilitat, Òscar Pérez Romero, Voluntaris Forestals de Terrassa, Personal Tècnic del CDEA - Medi Ambient i Sostenibilitat, Consell Municipal de Medi Ambient de l'Ajuntament de Terrassa.

Parc Natural
de Sant Llorenç 2939
del Munt i l'Obac
Xarxa de Parcs Naturals

Ajuntament de Terrassa

Documentació
E-392

Medi Ambient i Sostenibilitat
www.terrassa.cat/mediambient

